

In 'Ons Kerkblad', orgaan van de Gereformeerde Kerk te Velp, worden regelmatig artikeltjes over de Vrije Universiteit opgenomen, geschreven door den heer Germans. Een zeer aan te bevelen methode om aan onze Universiteit meer bekendheid te geven bij onze mensen, en bij ons werken voor de V.U. een krachtig propagandamiddel. Gaarne nemen wij in het V.U. blad uit 'Ons Kerkblad' onderstaand artikel over.

Hoewel de laatste jaren te dien opzichte een grote kentering heeft plaats gehad, is het in onze kringen toch wel gebruikelijk gebleven, dat de man in hoofdzaak zich geeft aan het verenigingsleven en de vrouw hierbij op de achtergrond blijft.

Met betrekking tot onze Vrije Universiteit staat de zaak toch wel even anders, soms ook heel wat beter. Hieromtrent wordt wel eens gesproken over 'de beide V's', waarmede dan bedoeld wordt: de V.U. en de vrouw. Op het eerste gezicht schijnen die twee niet bij elkaar te behoren. De vrouw, in deze tijd van dienstbodeschaarste nog meer aangewezen zich om alles wat huishouden heet te bekommeren en de V.U., bron en zetel van wetenschap en wetenschap alleen.

Huisvrouwen en Moeders, in eenvoud levende en werkende in huishouding en familielevens, tegenover hoogleraren en studenten, levende en werkende op het terrein van de wetenschap.

En toch bestaat hiertussen verband. Verband door de historie ontstaan. Ongetwijfeld zouden onze vaders bij de oprichting van de V.U. nooit die actie hebben kunnen ontplooiën, indien achter en naast hen niet hun vrouwen hadden gestaan, bereid mede te strijden, mede te offeren, evenzeer bereid miskenning en hoon te incasseren, als hun mannen en vaders.

En als dan daarna bijna regelmatig de publicaties der V.U. nooit een batig saldo of zelfs maar een sluitende begroting te zien gaven (van grote tekorten en dalende inkomsten nog maar gezweven), was het niet te verwonderen, dat onze vrouwen het nuttig en nodig achtten een plan te ontwerpen, waar aan zij allen, zonder onderscheid van rang of stand, konden meedoen: de vrouwen zouden spaarsters worden, de bekende busjes-actie werd geboren, 'het' busje werd lid van het huisgezin.

Moeder had hierover het beheer! De kleinste kinderen beschouwden het als het nieuwste speelgoed en bedelden al gauw om wat in het gleufje te mogen doen, terwijl de groteren dit deden met de overgebleven centen, als ze een boodschap hadden gedaan, ja, er waren huisgezinnen, waar 'het busje' zo'n gewichtige plaats innam, dat hij of zij, die 's winters na herhaalde waarschuwing toch de deur liet openstaan, als boete hierop, veroordeeld werd een bedrag hier in te doen. Dat op het busje ook het portret van Dr. Kuiper voorkomt, gaf aanleiding tot de verklaring wie hij was en wat hij o.a. voor de V.U. had gedaan. Werd dus wat gegeven, er werd ook wat ontvangen. Hoe toch kon de kinderen zo ongemerkt worden bijgebracht

dat het geld uiteindelijk bestemd is voor onze Universiteit, waar onderwijs gegeven wordt in geloof en afhankelijkheid van God, in tegenstelling tot andere Universiteiten, waar voor Hem geen plaats is, Zijn bestaan zelfs ontkend wordt. Hoe kort toch is de tijd, dat ze rondom ons spelen, hoe spoedig is het ogenblik daar, dat ze ons gaan verlaten.

Het busje, het zo eenvoudige busje, hoe kan het onze kinderen het A.B.C. over de V.U. leren! Maar diezelfde eenvoudige busjes bleken in staat in 1937, toen het feit herdacht werd, dat het 100 jaar geleden was, dat de Stichter der V.U. Dr. A. Kuiper geboren werd, als resultaat der gevoerde actie een bedrag van ca. f 300.000.- aan te bieden. En deze som werd opgebracht door hoogstens één tiende gedeelte van het Nederlandse volk.

Men is toch wel geneigd op te merken, als door zulk eenvoudige spaarmethode, zóveel is te bereiken, zijn we nog lang niet aan het offeren toe.

Maar er is meer.

Het busje is ook te zien als symbool van de gelukkige omstandigheid, dat we onze V.U. nog hebben. Neem b.v. eens Rusland. Dáár zijn geen busjes en dus ook geen spaarsters nodig. Maar daar is ook geen plaats voor Jezus. Zien we het zó, dan wordt 'het busje' ons lief. Dan toch wordt het sparen hierdoor niet gevoeld als dwang, maar als een heilig mógen.

En wel verre van te geloven, dat wij het in onze hand hebben de groei van onze V.U. te kunnen bevorderen, haar bestaan te garanderen, zo zullen wij ook hier doen, wat onze hand vindt om te doen.

We zullen het biddend doen.

Werken, ja, maar bovenal werkend bidden: O Here, bewaar onze Vrije Universiteit.

Hollandsche Societeit van Levensverzekeringen N.V.

A 1807

Directie:

Prof. Dr. M. van Haafsten

Mr. P. A. Voûte

Mr. H. H. Sillevius Smitt

Chef van Organisatie:

Mr. J. C. Tupker

Een polis van 's werelds OUDSTE
zelfstandige
Levensverzekeringsmaatschappij
een waarborg voor de toekomst

Studieverzekering
Gezinsverzorging
Pensioenverzekering
Collectieve Personeelverzekering

Hoofdkantoor:

Herengracht 475 - Amsterdam (C)

Telefoon 49100

Bijkantoren door geheel Nederland